

Kar Tanesi Tacı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kar Tanesi Tacı

Yavuz DEMİRKİRAN

Bir zamanlar, kışın bütün yıl sürdüğü bir krallıkta, Kış adında küçük bir prenses yaşarmış. Uzun, dalgalı, beyaz-sarı saçları ve buz gibi parlayan masmavi gözleri varmış. Soluk mavi elbisesi gümüş kar taneleriyle işlenmiş, başında da küçük gümüş bir taç dururmuş. Her sabah, penceresinin dışında karın yavaşça yağışını izlemeyi çok severmiş. 'Keşke kardan yapılmış bir tacım olsaydı,' diye fısıldarmış.

Prenses Kış, mükemmel kar tacını bulmasına yardım etmesi için arkadaşı Kar Perisi'ne rica etmiş. Minik peri soluk mavi bir ışıqla parlıyor ve narin, buzlu kanatlar taşıyormuş. Kıkırdarak yağan karın içinde dans eder, arkasında parıldayan tanelerden bir iz bırakırmış. 'Sana bir taç yapacağım!' diye çınlamış sesi. Minik eliyle bir kıvrım yaparak kar tanelerini narin bir halka halinde toplamış ve Kış'ın başına koymuş. 'Ah, ne güzel!' diye haykırmış Kış.

Ama Kış, arkadaşı Bilge Baykuş'a göstermek için koşarken taç erimeye başlamış. Onun sıcacık ağacına vardığında, tacından geriye sadece birkaç damla su kalmış. 'Üzülme,' demiş Baykuş. Küçük gözlükler ve mavi örgü bir atkı takıyormuş, yuvarlak kehribar gözleri şefkatliymiş. 'Kar taşları zor şeylerdir. Asla aynı kalmazlar. Ama her kar yağışı bulunacak yeni bir taç getirir.' Kış, bir dahaki kar yağışında yeniden denemeye karar vermiş.

Bir sonraki kar yağışı o gece gelmiş. Kış, bembeyaz bir dünyaya uyanmış ve tüylü pelerini ile sıcak eldivenlerini giyip dışarı koşmuş. Kar Perisi çoktan oradaymış, buzlu havada dans ediyormuş. 'Bak!' diye şarkı söylemiş ve buzlu parmaklarını bir çırpıda hareket ettirerek minik yıldızlara benzeyen kar tanelerinden bir taç örmüş. Kış tacı takmış ve kendini kış ormanlarının kraliçesi gibi hissetmiş. Ama daha hayranlıkla bakamadan taç kaymış ve sallanan bir halkaya dönüşmüş.

Her gn yeni bir ta gelmiř, ama hibiri mkemmek kalmamıř. Bir ta uzun ve sivriymiř, bir byc řapkası gibi. Bir diğeri geniř ve dzmř, bir krep gibi. Biri dantel gibi hafif ve ty kadar inceymiř, ama Kıř ieri adımını atar atmaz erimiř. Bir bařkası kalın ve ağırmıř, bařından kayıp bir kar yığınınına dřmř. Kıř i ekmiř. 'Neden kalıcı, mkemmek bir ta bulamıyorum?' diye sormuř.

Bilge Baykuş, Kış ona gelip geçen bütün taşları anlatırken sabırla dinlemiş. Gözlüklerini düzeltmiş ve demiş ki: 'Canım, her kar tanesi farklıdır. İkisi asla aynı olmaz. Onları bu kadar özel yapan da budur.' Ona kar tanelerinin resimlerini gösteren bir kitap göstermiş; her biri çizgiler ve noktalardan oluşan benzersiz bir desenmiş. 'Güzellik, tek bir mükemmel şeyi bulmakla ilgili değildir. Bütün farklı olanların tadını çıkarmakla ilgilidir.'

Kış, Baykuş'un sözlerini düşünmüş. Bir dahaki kar yağışında yeni bir fikirle dışarı çıkmış. Saklamak için bir taç aramak yerine, gelen her tacın tadını çıkarmaya karar vermiş. Kar Perisi çok sevinmiş. 'Hadi gelmiş geçmiş en harika taçları yapalım!' diye sevinçle bağırmış. Dans etmiş, dönmüş ve her taç bir öncekinden daha şaşırtıcı olmuş. Kış, kıvrılan tanelerden bir taç kulaklarını gıdıklarken kahkahalarla gülmüş.

Bir taç, uçuşa geçen minik kuş sürüsüne benzemiş. Bir diğeri buzlu çiçeklerden bir bahçeye. Biri parıltılardan bir kule, bir başkası narin bir tülümüş. Kış her seferinde tacı gururla takmış ve Baykuş'a göstermiş; o da başını sallayıp gülümsemiş. 'Öğreniyorsun,' demiş. 'Her taç kendi tarzında güzeldir, tıpkı her kar tanesi gibi.' Kış, soğukta bile içinde sıcak bir parıltı hissetmiş.

Ama bir gün şiddetli bir rüzgâr esmiş ve karı her yere savurmuş. Kış endişelenmiş. Artık kar tacı olmayacak mıymış? Kar Perisi rüzgârda dönmüş ve kıkırdamış. 'Endişelenme! En güzel kar tanelerini rüzgâr dans ettirir!' Gerçekten de rüzgâr karı öyle bir burgaç yapmış ki, Kış'ın başının etrafında bir kasırga gibi dönen bir taç oluşmuş. Vahşi ve harikaymış, Kış sevinçle gülmüş. Rüzgârın bile güzellik yaratabileceğini anlamış.

Kış, gördüğü bütün taçların bir günlüğünü tutmaya başlamış. Her birinin resmini çizmiş ve ona neler hissettirdiğini yazmış. Bazıları komik, bazıları görkemli, bazılarıysa sadeymiş. Ama her biri özelmış. Günlüğünü Baykuş'a göstermiş, o da çok gururlanmış. 'Sırrı keşfetmişsin,' demiş. 'Güzellik birçok biçimde gelir ve sen hepsini bulmuşsun.' Kış günlüğüne sarılmış ve mutlu hissetmiş.

O gece Kış penceresinin yanında oturmuş ve karın yağışını izlemiş. O kadar çok istediği ilk tacı ve eridiğinde ne kadar üzüldüğünü düşünmüş. Şimdi anlıyormuş. Mükemmel taç, sonsuza dek kalan taç değilmiş. Her anın, her benzersiz tasarımın, her kar yağışının sevinciymiş. Gülümsemiş ve fısıldamış: 'Teşekkürler kar, bütün güzel taçların için.'

Ertesi sabah Kış bir sürprizle uyanmış. Kar Perisi penceresinin kenarına minik bir hediye bırakmış: elmas gibi parlayan buzdan bir kolye. Peri, asla erimeyeceğini açıklamış, çünkü dostluktan ve sevinçten yapılmışmış. Kış kolyeyi takmış ve serin, yumuşak dokunuşunu hissetmiş. 'Bu hepsinin en güzel tacı,' demiş, 'çünkü bana diğerlerinin hepsini hatırlatıyor.'

Kış, keşfini krallıktaki herkesle paylaşmaya karar vermiş. Arkadaşlarını bir kar partisine çağırmış ve onlardan kendi özel kar tanelerini bulmalarını istemiş. Herkes farklı bir tane bulmuş ve hepsi minik, benzersiz desenlere hayran kalmış. Bilge Baykuş ağacından izlemiş ve yumuşakça ötmüş. 'Güzellik her yeredir,' demiş, 'yeter ki nasıl bakacağını bil.'

O günden sonra Prenses Kış bir daha asla mükemmel bir taç aramamış. Bunun yerine her kar yağışının tadını yeni bir macera olarak çıkarmış. Kar taçları, buz taçları ve kırağı taçları takmış. Bazıları bir an sürmüş, bazıları bir gün, ama her biri ona sevinç getirmiş. Kalbi bütün kış boyunca sıcacık ve mutlu hissetmiş ve güzelliğın saklanacak değil, tadını çıkarılacak bir şey olduğunu bilmiş.

Kar Perisi kış gökyüzünde dans etmeye devam etmiş, görmek isteyen herkes için taşlar yaratmış. Kış da sık sık ona katılmış, beyaz-sarı saçları uçuşarak karda dönmüş. Her kar tanesinin küçük bir mucize, her tacın bir armağan olduğunu öğrenmiş. Krallık kış sevgisiyle tanınmış ve insanlar kar taşları takan, gökyüzüne gülümseyen prensesi görmek için uzaklardan gelmiş.

Ve böylece, kışın bütün yıl sürdüğü krallıkta, Prenses Kış mutlu mesut yaşamış. Baykuş'un bilge sözlerini hiç unutmamış: her kar tanesi farklıdır ve kendi tarzında güzeldir. Güzelliğin birçok biçimde geldiğini ve en güzel tacın, kalbini sıcacık hissettiren taç olduğunu öğrenmiş. Ve her kar yağdığında, ellerini uzatıp bir tane yakalamış, onun eşsiz olduğunu bilerek.